

בש"פ 7117/18 - נור אלדין גזאווי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7117/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: נור אלדין גזאווי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ו בחשון התשע"ט (24.10.2018)

בשם העורר: עו"ד עימד איברהים

בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך אבניאל

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת נ' בכור) מיום 6.9.2018 במ"ת 60827-07-18, אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. הערר מכון נגד החלטת בית המשפט שלא להורות על חלופת מעצר.

2. ביום 26.7.2018 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו שלושה אישומים בגין עבירות של נשיאת נשק, נשיאת אביזר לנשק, פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה וגניבה מרכב. על-פי כתב האישום, ביום 11.7.2018 פרץ העורר

לרכב שחנה בחניון בשדה התעופה בן גוריון וגנב ממנו כלי נשק (M16 מקוצר), מחסניות ומזוודה שהכילה חפצים אישיים. בסמוך לאחר מכן נסע העורר לרמאללה כדי למכור את כלי הנשק. (להלן: האישום הראשון). בשני אישומים נוספים מואשם העורר כי ביום 26.6.2018 פרץ לשני כלי רכב באור יהודה ונטל מהם חפצים אישיים.

3. בדיון שהתקיים ביום 8.8.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי קמה עילת מעצר נגד המשיב והורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו. בתסקיר שהוגש ביום 27.8.2018 ציין שירות המבחן את ריבוי עבירות הרכוש ואת קשריו הבעייתיים של העורר אותם הוא מטשטש ומסתיר. כן צוין כי העורר מתקשה להיות ביקורתי כלפי התנהלותו וכי הוא ממוקד בתפיסה עצמית קורבנית בלא לראות את הפגיעה בזולת. עוד צוין כי העורר שולל צורך בטיפול ומתבצר בעמדות נוקשות. לפיכך, שירות המבחן התרשם כי קיימת סבירות ניכרת להישנות התנהגות עבריינית מצד העורר ולא המליץ על שחרורו.

4. בהחלטה מיום 6.9.2018 הורה בית המשפט על מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו. נקבע כי קיים חשש ממשי להמלטות העורר מאימת הדין נוכח זיקה חזקה שלו לתחומי הרשות הפלסטינית, וכן נוכח מסוכנותו אשר מתעצמת עקב העובדה כי הנשק והמחסניות אותן נטל, כמפורט באישום הראשון, לא נתפסו. במצב דברים זה קבע בית המשפט כי אין בחלופת המעצר שהוצעה בכדי לאיין את מסוכנותו של העורר.

5. על החלטה זו הגיש העורר ערר לבית משפט זה שמוקדו בטענה להעדר ראיות לכאורה לאישום הראשון. לאחר דיון שנערך ביום 4.10.2018 ובהמלצת בית המשפט הודיע בא כוח העורר על מחיקת הערר המכוון לשאלת קיומן של ראיות לכאורה, ותוך הסכמה כי יוכל להגיש ערר נוסף אשר יתמקד בשאלת חלופת מעצר.

6. בהמשך לכך הוגש הערר שלפני. בערר נטען כי שגה בית משפט קמא בכך שלא בחן חלופת מעצר ודחה את האפשרות של חלופה של מעצר בפקוח אלקטרוני. כן טוען העורר כי בהחלטתו לא התייחס בית המשפט לעובדה כי בפני שירות המבחן הופיעו מפקחים אשר הסכימו לפקח על העורר במידה וישוחרר למעצר בית. בנוסף, התיק קבוע להקראה ראשונה ליום 26.10.2018 ואין צפי לסיום שמיעתו עקב כוונת העורר לכפור בכל האישומים המיוחסים לו.

7. בדיון לפני חזר בא כוח העורר על טענותיו דלעיל. כן נטען כי אין מדובר בעבירת נשק "רגילה" וכי העורר כופר באישום זה. כן נטען כי אמנם העורר נשוי לאשה תושבת הרשות הפלסטינית אך הוא תושב ישראל (מז' ירושלים).

המדינה מתנגדת לבקשת העורר. נטען כי כאשר מדובר בעבירות נשק הכלל הוא מעצר עד לתום ההליכים. אמנם לא ברור שהעורר ידע כי ברכב שפרץ מצוי כלי נשק, אך משמצא את הנשק העורר נטל אותו, החזיק בו זמן מה ואחר כך נסע לרמאללה כדי למכור אותו, והנשק לא נתפס עד היום. כן הודגש כי לעורר קשרים משפחתיים וזיקות עסקיות לשטחי רש"פ, ולפיכך מעבר למסוכנות יש גם חשש להימלטות מן הדין.

דיון והכרעה

8. דין הערר להידחות.

9. כפי שהובהר לא פעם, עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין מקימה עילת מעצר סטטוטורית מכוח חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים בהיותה בגדר "עבירת ביטחון" לפי בסעיף 35(ב) לחוק המעצרים (בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' אבו קטיש (24.12.2015), להלן: ענין קטיש; בש"פ 3265/16 בדיר נ' מדינת ישראל (5.5.2016), להלן ענין בדיר). כן הודגש לא פעם, כי "עבירות נשק ועילת המסוכנות הולכות יד ביד, והשגת מטרת המעצר על דרך של חלופה שמורה למקרים חריגים" (בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מדינת ישראל (12.8.2013). וכן ראו: ענין בדיר; ענין אבו קטיש; בש"פ 5874/10 מנצור נ' מדינת ישראל (1.9.2010); בש"פ 1084/12 בדרה נ' מדינת ישראל (9.2.2012); בש"פ 5419/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.7.2016); בש"פ 5399/16 מדינת ישראל נ' ג'רבי (8.7.2016); בש"פ 75/17 מדינת ישראל נ' נאסר (3.1.2017); ובש"פ 5981/17 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (30.7.2017)).

לכך יש להוסיף, כי בהתאם להוראת סעיף 22(ב) לחוק המעצרים, ככלל אין להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות שנימנו שם, ובהן עבירות נשק, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה או לנסיבות המיוחדות של הנאשם.

10. בחינת הנסיבות בענייננו מובילה למסקנה כי המקרה הנדון אינו נמנה על המקרים החריגים המצדיקים שחרור לחלופת מעצר בעבירות נשק, ואף לא קיימות נסיבות מיוחדות של העורר המצדיקות חלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

11. אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו בחשון התשע"ט (24.10.2018).

ש ו פ ט